

V PREMISLEK

Oh, to naše gostinstvo!

Na predvečer, oziroma popoldan pred praznikom dela, smo obiskali restavracije Laguna za Bežigradom. Očisti smo v kletne prostore, kjer je poleg delikatesna trgovina. Sedli smo za mizo, kjer je pisalo, da za točilnim pulptom ne strežeje. Čakali smo pet, deset minut, k naši mizi pa nikogar. Za pulptom pa je bilo zelo živahno. Tri natakari so se pogovarjale s svojimi prijatelji in prijateljicami in se strašno zabavale. Vsake toliko časa je prišel do nas val gromozanskega krohotanja. Ja, praznovali so, med službo seveda. Ko smo jim povedali, da bi radi samo kavo in sadne sokove, so nam razložile, da bo natakar kmalu prišel, da je skočil le za nekaj trenutkov ven...

Same pa so se še naprej zabavale. Pile kavo in alkohol... Po dvajsetminutnem čakanju, je natakar vendarle prišel. Sedaj pa sprašujem, kako šele delajo v tej restavraciji ostale dni v letu, ko ne praznujejo praznika dela. In mar bodo krivdo, če bodo slučajno imeli izgubo, spet iskali le pri gostih in ne v svojem delu? N. Ž.

EDA KOMAVLI

TRGOVINA NA ČRNUČAH

Po dolgih trinajstih letih...

Prebivalci krajevne skupnosti Rezke Dragar so le dočakali samopostrežnico z bifejem, ki jo je postavil Mercator tozd Grmada

Črnuče, petek, 24. aprila. Ura je devet in dežuje. Pred neko stavbo ob Cesti 24. junija v KS Rezke Dragar je zbrano veliko ljudi. Mnogi med njimi nosijo v rokah prazne nakupovalne košarice, cekarje ali polvinilaste vrečke. In čakajo.

Med čakajočimi so tudi predstavniki krajevne skupnosti, družbenopolitičnih organizacij. Pročelje stavbe je okrašeno z zastavami v počastitev bližajočih se praznikov - velikega slovenskega in največjega mednarodnega. Zastave pa nazarinajo tudi dogodek, na kate-

rega čakajo Črnučani že dolgo, dolgo let. Vstop v stavbo preprečuje trak s trobojnico, razpet prek vhodnih vrat. Sproščeno kramljanje čakajočih prekineta govornika. Nato sledi poglobitveno opravilo - prerezanje traku s trobojnico. Vstop v stavbo je odprt. Košare, cekri in vrečke so kmalu napolnjeni s potrebnimi življenjskimi potrebščinami.

V petek, 24. aprila 1981 je bila krajanom predana v uporabo sodobna samopostrežna trgovina, na katero so Črnučani čakali polnih 13 let.

Govornika Aleksander Knez kot predstavnik KS Rezke Dragar in kot predsednik gradbenega odbora ter Jože Renar, direktor Mercatorjeve tozd Grmada sta krajanom govorila o pomenu nove trgovine in o vzrokih za njeno dolgotrajno zidavo. Prvi dokumenti so bili pripravljene že leta 1968, nato je zadeva zastala. Vzroki za to - pomanjkanje denarja in zapleten ter dolgotrajen postopek za pridobivanje številne potrebne dokumentacije.

Dolgotrajen postopek okrog dokumentacije je sicer povzročil mnogo jeze in ogorčenja, ni pa omajal prizadevanj nekdanje in sedanje krajevne skupnosti, gradbenega odbora in posameznikov. Z jekleno voljo in uporno vztrajnostjo so do-

segli, da je bil pred dobrim letom in pol položen temeljni kamen trgovine. To dejanje je opravil tedanji predsednik IS bežigradske občinske skupščine Jože Bučar, ki je tudi neposredno vodil pripravo dokumentacije, za kar sta mu oba govornika izrekla priznanje in zahvalo. Prav tako sta pohvalila in se ji zahvalila za prizadevanja Anico Čampa, nekdanjo načelnico oddelka za gospodarstvo pri občinski skupščini.

Nova samopostrežna trgovina, v kateri je tudi okrepčevalnica s toplimi malicami, je sodobno urejena na 843 m² površine. Projektiral jo je Mercator tozd Investa, gradbena dela pa sta izvedla GP Agroobnova Ljubljana-Bežigrad in SGP Grosuplje. Graditev objekta,

celovita notranja oprema trgovine in ureditev njene zunanosti sta stala več kot 30 milijonov dinarjev, ki sta jih investirala Mercator in tozd Grmada. Od teh sredstev je 60 % kreditirala Ljubljanska banka.

Hkrati s trgovino so krajan pridobili tudi dolgo pričakovano javno medkrajevno telefonsko govorilnico, ki jim bo spriče pomanjkanja telefonskih priključkov na območju Črnuče v dragoceno pomoč. To pa še ni vse. KS Rezke Dragar bo zdaj prišla do lastnih prostorov, ki jih bodo uredili v izpraznjeni stari trgovini. To bo krajanom omogočilo, da se bodo zblížili, njihovim samoupravnim organom in DPO pa nemoteno delovanje.

BRALEC SPOROČA

Problemi v Savskem naselju

Zakaj imamo pri dovozu v Savsko naselje prometne znake za tovornjake do 4 tone, posebno po ulici Luize Pesjakove pa drvijo tudi avtobusi, ki delajo ropot in smradijo okolico. Ta ulica ima tudi razne obrti, samopostrežbo in je zato tam veliko pešcev. Kdo je odgovoren, da se ne spoštuje prometnih znakov, zakaj so sploh postavljeni na vseh koncih Savskega naselja? Menim, da bi vsaj krajevna skupnost naredila kako akcijo, ker to delajo vedno isti vozniki.

Umestno bi bilo napisati par vrstic za vzgojitelje otrok, naj se ne vozijo s kolesi po zelenicah, delajo škodo na drevju, šolo obvezni pa hodijo kar po zelenicah, in jim ni mar za tako malo zelenic v naši okolici. Problem pa je tudi za lastniki psov, vse se spreheja po zelenicah, vse več je pesjega blata, psi največkrat niso na vrvciah.

(Naslov avtorja v uredništvu)

BORZA PROMETNIH ZNAKOV

Kljub molku ne odnehamo!

V 6. številki našega glasila smo vas obvestili, da smo pisмено opozorili Komite za promet in zveze pri skupščini mesta Ljubljane, Komite za urbanizem, gradbeništvo, stanovanjsko in komunalno gospodarstvo pri skupščini občine Bežigrad in Komunalno skupnost občine Ljubljana-Bežigrad o pomanjkljivostih, ki smo jih odkrili pri naši akciji »Borza prometnih znakov«. Dober mesec je že od takrat, pa nismo niti z enega naslova prejeli odgovora, pa tudi na

naših ulicah se razmere, na katere smo v člankih opozarjali, niso nič spremenile.

Menimo, da so naša opozorila upravičena in da bi bilo marsikje treba prometne znake odstraniti, zamenjati ali postaviti na novo. Menimo, da ni prav, da na omenjenih treh naslovih niso nič ukrepali, vsaj odgovorili bi nam lahko. In ker je bila naša akcija »Borza prometnih znakov« tudi odraz predlogov naših bralcev, kljub molku ne bomo odnehali. Na-

HODIL PO KOMUNI SEM NAŠI

Razmišljanje ob kozarcu čiste vode

Desetletja nazaj so naši energetiki stavili vse upe na eno samo kocko. Ta kocka so bili za naše razmere slovenski giganti, elektrarne Vuhred, Fala, Šoštanj, Trbovlje. Kaj nam bodo majhne centrale ob potokih, te naj gonijo vaške mline in žage! Turbina, ki je že davno za tiste čase zadovoljivo napajala z elektriko pet vasi naše komune, sameva v Tehničnem muzeju v Bistri.

Energetske pipe tako v svetu, kakor tudi pri nas počasi usihajo. Trezni načrtovalci življenja resno opozarjajo, da se na področju energetike bliža

sedem in še več suhih let. Zdaj že pripravljajo načrte in projekte za izkoriščanje tudi manj zanimivih virov energije. Strojne tovarne planirajo proizvodnjo turbin od 10 kw pa do enega megavata. Pred desetimi leti bi tako akcijo označili kot obrtniška mislenost.

Nekatera železniška podjetja sicer malo sramežljivo, vendar le kotirajo z nekdanjimi »damfericami« na stranskih tirih. Mnoge od njih so že končale v plavžih in doživele enako usodo kot odsluženi kornji v salamah. Tistim pa, ki jim je uspelo preživeti vzpon in propad naftega buma, se obeta slavni »povratek odpisanih«.

Normalno je, da se z dvigom standarda zmanjša pitje čiste vode. Gost, ki v lokalni zahteva kozarec čiste vode, zbudi pozornost okolice. Konec koncu, saj vode je tako v vseh pijačah preveč. Čast takega posebnega navadno rešuje radenska ali rogaška, ki šumi in se peni. Tako pridemo po vseh ovinkih po najkrajši poti do jedra problema. Z razvojem in dvigom standarda bomo lahko natočili na vsaki pipi penočo se vodo, ki bo cejo oplemenitena z bolj ali manj rahlim priokusom industrijskih odpadkov.

Tako kot smo programirali razvoj energetske preskrbe, smo predvideli tudi sistem reševanja preskrbe z vodo. Modri projektanti so predvideli, da bo centralni vodovod napajal tudi podeželje. Nekdo je zdrava talnica ovarala gradnjo kleti v naši komuni, danes pa se je spu-

stila globoko pod takratni nivo, istočasno pa je tudi nekoliko porjavela.

Tako kot so energetiki prišli do spoznanja, da tako ne bo šlo naprej, velja tudi za preskrbo z vodo: kamen na kamen palača, zrno do zrna pogača. Preskrbeti si bomo morali nove dodatne vire, ki pa ne bodo prečiščena podtalnica iz okolice Save, ampak zdravi viri iz hribov, ki obkrožajo našo komuno. Zakaj vasi, ki so posejane na levem bregu Save, koristijo vodo iz centralnega vodovoda, ko pa imajo toliko zdrave pitne vode, da bi v rečnih in posebno v izrednih razmerah pomagali reševati supo v centralnem vodovodu?

Nekateri vasi na levem bregu Save so pred dobrimi petnajstimi leti dobile vodovod. Mnogi so zaradi te pridobitve izgubili zdrav razum. Vodnjake so zabilili ali kar zasuli. »Cigu-migu« pumpe in hidroforji so šli med staro šaro. Nekateri so šli v procesu modernizacije korak dalje. Ker vse vasi v naši komuni na levem bregu Save še nimajo kanalizacije, so najpametnejši napeljali greznice naravnost v opuščene vodnjake. Vodne žile se pod zemljo prepletajo in solidarno porazdeljujejo naravna gnojila in palne praške v podtalnico.

Zadnje mesece je pritisk v vodovodnih cevah občutno padel, včasih celo na nič. Toliko bolj pa je porasel pri uporabnikih vode. Obstaja resna nevarnost za infarkt, tako na eni kot na drugi strani.

Naši super avtomatski pralni stroji so postali polavtomatski. Obratovali so le, če jih je zalival

pomočnik z vodo iz sosednje kopalne kadi. V kad se je voda natalakala ves dan in to le v tankem curku.

Zato priporočamo vodnim sisom, da v tem planskem obdobju najdejo kar ob trasi vodovoda še dodatne vire, ki bodo preko zbiralnikov po sistemu prostega pada oskrbovali z vodo neposredno okolico in še centralni vodovod. Kaj pa požarni bazeni v vaseh in naseljih. Veseli bi jih bili gasilci, ki mnogokrat ne vedo, kam naj pomočijo cev, če hočejo preprečiti rdečega petelinca s strehe.

Tovariš sanitarni inšpektor, ste hoteli nekaj pripomniti? Pravilno zajetje vode iz gozdnih izvirov je brez miksalov in odplak. Vprašajte uporabnike petinštirideset let starega vodovoda na koncu naše komune, če so kdaj imeli prebavne težave zaradi lastnega vodovoda.

Napoved za bodočnost: Iz usedilne kave, ki sem jo malo prej popil, sem ugotovil, da bodo tudi vodovodni darji ubrali pot energetikov po sistemu »iz malega raste veliko«.

JOŽE ŠIMENC

JAVITE NASLOV!

»Zbor občanov« našim vojakom

Pozivamo vse Bežigradjane, da nam sporočijo naslove naših občanov, ki služijo vojaški rok in bi radi prejeli časopis »Zbor občanov«. Pošiljali jim ga bomo brezplačno.

Leta 1971 je časopis prejel PRIZNANJE OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA, leta 1980 NAGRADO IN PRIZNANJE OBČINE BEŽIGRAD, leta 1981 pa SREBRNI ZNAK ZVEZE SINDIKATOV SLOVENIJE. Izhaja vsakih 14 dni.

ZBOR OBČANOV

GLASILO SZDL LJUBLJANA-BEŽIGRAD

Ustanovitelj in izdajatelj: Občinska konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva Ljubljana-Bežigrad - Izdajateljski svet: Marjan Anžur, Brane Bertonec, Vladimir Doklić (podpredsednica), Branko Dobravc, Stane Droljc, Vlado Gerbec, Vili Guček, Boris Honzak, Stane Koman, Branko Mihelič, Franc Mlinar, Lojze Novak, Joško Pirnar, Miloš Polič, Janez Snoj, Zvone Sotlar, Martina Vučemić in Bojan Zavašnik (predsednik). - Ureja uredniški odbor: Izток Ausec, Vlado Benzik, Danilo Besednjak, Tadej Bratok, Stane Droljc (pomočnik odg. urednika), Rudi Izgoršek (tehnični urednik), Eda Komavli, Joško Pirnar (glavni urednik), Janez Snoj (odgovorni urednik), Ivan Sučur in Neva Železnik - Telefon uredništva 314-745 in n. c. 340-461 interno 357 - Rokopise in slike pošiljajte na naslov: »Zbor občanov«, 61000 Ljubljana, Linhartova 13 - Uprava: Linhartova 13, telefon 314-745 in n. c. 340-461 interno 323, vodenje uprave: Martina Vučemić - Tekoči račun pri SDK Ljubljana: Občinska konferenca SZDL Ljubljana-Bežigrad 50102-578-50085 - Časopis dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in vse delovne organizacije v bežigradski občini - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tiska ČGP Delo - tozd Tisk časopisov in revij, Ljubljana, Likozarjeva 1 - Naklada: 27.300 izvodov